

ע"פ 6180/16 - טאופיק אלחרומי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6180/16

לפני:

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט מ' מזוז

המערער:

טאופיק אלחרומי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 26.6.2016 בת"פ 11169-09-15 שניתן על ידי
השופט ג' שלו

תאריך הישיבה:

כ"ד בתשרי התשע"ז (26.10.2016)

בשם המערער:

עו"ד א' שמש

בשם המשיבה:

עו"ד ד' שמול

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפנינו השתכנענו כי אין מקום לקבלת הערעור.

המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון (ללא הסכמה עונשית) בעבירות של: סיוע לייצור, הכנה והפקה של סם; כניסה למקום צבאי; והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

לפי כתב האישום המתוקן גמלה בליבם של אחרים, שזהותם אינה ידועה למשיבה, החלטה לגדל סם מסוכן מסוג קנביס בכמות מסחרית בתוך שטח צבאי סגור (275 שתילי סם על פני שטח של 50 מ' x 5 מ', כשהכניסה לתוך השדה הייתה מוסווית היטב על ידי ענפים שנקטפו והוצבו במקום באופן שמנע את זיהוי שתילי הסם מבחוץ). המערער סייע בגידול שתילי הסם וטיפל בהם בדרך של השקייתם באמצעות צינור, בהגיעו אל השטח ברכב ובו כדי מים גדולים.

בעת מעצרו של המערער, בהיותו בשדה, ביום 30.8.2015, היה משקלו הכולל של הסם 79.75 ק"ג נטו.

יצוין כי לחובת המערער הרשעה קודמת אחת בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוג קוקאין. המערער נדון ביום 25.3.2015, בבית משפט השלום בבאר-שבע, לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה בן 12 חודשים והתחייבות בסך 10,000 ש"ח. דהיינו, המערער ביצע את העבירה נשוא התיק דנן כחמישה חודשים לאחר שנגזר דינו בתיק הקודם.

לאחר שקבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בן 20 חודשים והפעיל, במצטבר, 8 חודשים מתוך 12 חודשי המאסר המותנה בר ההפעלה מן התיק הקודם, כך שבסך הכל נגזרו על המערער 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

את עיקר טענותיו ממקד המערער בכך שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי חורג לחומרה, והוא הולם את מי שהואשמו והורשעו כעבריינים עיקריים בעבירות דומות ולא את מי שהורשע, על פי הודאתו, בעבירת סיוע בלבד.

מדיניות הענישה בהתייחס לגורמים השונים בשרשרת גידול, ייצור והפקת סמים נמצאת במגמת החמרה בשנים האחרונות, ואף אם בית המשפט המחוזי ראה לנכון להטיל עונש מאסר לא קל על המערער (כשהדבר נכון במיוחד נוכח הפעלת שני שליש מהמאסר המותנה בר ההפעלה במצטבר), אין מדובר בעונש החורג ממדיניות הענישה הנוהגת, בפרט נוכח הסתבכותו הקודמת של המערער בעבירת סמים, זמן קצר לפני האירוע דנן.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ד בתשרי התשע"ז (26.10.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט